בס"ד

מינהל הסטודנטים

מדור הבחינות

מספר סידורי 1039292

מס' מח' : 22
שנת : תשע"א סמסטר : 2 מועד : 1 מטלה : 1
קורס : 01 936 99 מעשה ומחדל במשפט הפלילי

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: _____ 88

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. .מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה אסורה בהחלט.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף**. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה, והוא יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאו מיידית לפסילת הבחינה.

בהצלחה!

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כד הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל תשע"ו סמסטר ב מועד ב

מס' קורס 99-936-01

מחלקה משפטים תאריך 27.6.11

המרצה ד"ר רוזנבלט אדרון

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

הוראות לנבחן בנושא סריקה:
אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס).
אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שאלה ב

המקרה כאן, מר שמעוני ומשה לא סיפו שלום וכתוצאה מכך הוא עב. אם כן - מדובר בסכסוך מתקל טושטר - אלמוג את הסכסוך. לפי לבי מר שמעוני מדובר בסכסוך מתקל פשוטר - הסוד מתנגב הוא לא סייבה ומתבקר לסגל נמלה בסכסוך עדות. לחזון כי ישנן מ' סבות בסכסוך מתקל פשוט: 1) סברה מתקל לא צורמת נגיך - המתקל לא כמו שמתם עליך 2) אין מושן על לבדוק שמלה - כדי לעשות מושרו לדבר אפשרי הגנבה, כאשר לא מ-אין נסגים על מתשבה 3) בעיה של חבר - יש בעיה בעיה של הפרט שם אומרת לך לעשות מעשה מסוים ומונעת ממך את ל הפעלת הזכות. יש 3 אפשרות לשמן כה - מי אין פון בעיה בחברה, מבקשים מר שמעוני לא לבקר בדבר עמן סבלנות, אל אחר - הוא כל לעשות כרצונו. 2) יש מלבד בתם אומרת לך לא לעשות מעשה - עדיף יהיה בעיה בחברה. 3) נגיע לסוגה שהיום, שמן חברה בעיה לבחרה מתקל פשוט קבל אמר? מתשבה, יש הוא יומר סבתה מתקל פשוט, יש יומר ותשבר מדין סבורה מתקל פשוט, כן נגיע לסוגה ההבדל הבסיסי לבחרה מתקל פשוט. ההבדל תלוי עד מקרה אבן, נגיע לסוגה בסיפור חיים אומן ל מ', הוא הוא בית קיבל כ בא אם אמר לו הבוחר לעזור לו הבדל לבחרה מלא יבחר את הגלגול ולוקח שיחס לו נפש. אבל ההבדל פשוט-נגיע לחשוב כי מר שמעוני נפל בתא הבעיה הסבוכה ונגיע יהיה לבחרה אמר ההבדה, פעמים יהיה מאבר 7 שנים כבקשה בס 19 או. לחזון כי המלכה אם שאנחנו מתחבר ובחרה בתוכה הקשר בעיקר ישר לבעיה בחברה הבעיה - מתבגר הזוק שלו לעזור לנוכחים). לבה מבר - מדובר בסכסוך מתקל בקשה, אבל לעזור אמר מין בעבר ובין המתקל, ויש לעזור מבר הלבנה לבל לא הבעיה המתקל - שאחר אחיה בקשה בעיה מתקל פשוט. בוודאי הבעיה - מדבר יש אמרנו בא מבר ומתקל, לבר בעבר מתבקש בס מקרה, אבל אם אני אוכלה לבחרה יא מבר בעבר - אני שלבך לעזור לבקרו חובה לבקל? הבעיה לא מבחר לעזור הבעיה שמתחת שיון אמתך מין מבר לבחר מבחינה מוסרית: 1) ציר רייגלס, המאמרו על הנגע הבר והבלבל בין עיוות לבין disability, אבל כי הבחנה המוסרית היא שבוד, בסוד הבעיה והנבחר בהבעה לא בלבלה מר מוסר המלה של לבקר לבמה. המקרה היחיד לבחנה הינו - בשר מבלבל של המתקל, לבבר הבעיה! 2) לחזון כי יש הבקרה הבא על בישא. המאמרו חבר הבא 2 בדבאות: ש' סמוך - שבבה, ושל בגוף - שבא בבר לבבה. הבקרה אומרת כי המקרה שו אין אלו הבל - אך בהתבר מקרים אחרים יש. בן המקרה שבו הלב ש הבבה - לבד כדור שבולת בפיון. רייגלס אבל בהבבר המתקל המתקל הבו 2) בשר - בגוף: המתקל הבו כמוני בלבד, המשבר - רק הבל בגבה הבו הבבה לבבה מתקל - שבוד הבגבה הבו הבבה. לכן אין המתקל בין מבבר מתקל בבה על בישבו ש בגוף ישנן הבקרה הבא הבבה כי המתקל הבמוני משבר על המתקל סבבו. בלבד לבד שהבו המתקל בבבה שבו הבו בבבה לבבה בבבה - שבבה בבבה יהיה המבן יבר.

לבבה המשבר אבל אבו מבר הבבה כי יש המתקל, ובלבן לבבו הבבה הבבה בבבל המתקל. אך כבן בבבה.

מוסר - וראיה של אפשרות בגאורה של אמנך תפארת של הטוב ושל רוע (המשך הפרק)

הדור שהם יש את השד הנפשי- כמו עדשה שפי 9 הגיורות. גאורה אל נשמה על 2 גאורות ש

תשובה מחפש? 1) קדמונים וחסן כסף ויקמן- קובלים בגאורות חשיבות אמנם כי יש הבדל שם מחל לו

שם לעצן, ובנוסף- במחל לו קיימת סגולה שיולדת את הבנים. והחמור לפעל- הוא המחל לסעדיה שם מהמן

הנשמו לו מעדים. בהתת המלה- מחל בם ומל לעם לעצן) 2) גאורה הזרעה ש קבלר- אם לו היו פרטים חומר

לפעל לא היו מלוחים לחיים נורמאלים, כי אם שפע אדם עונה מישהו לחך סדר עוד לו סדר.

3) גאורה הסבסד הגאונות ש המרלה- אבר המנד בהסבסד שומר על הגאונות שי לחיות חיים הפאחון, שם אם

לא הה אבר- המה מחמת 9 -פל. הרחק מאמר מאבר שיש 2 בשיטה ונסבע הבשמה בכך שיש לחמון בין מסבר

מחלל -בם את אין המחך מוסמא. בשיטה פיעדב "אחדה הגשמות" - יהוה בפעל אחר 9 משלמים את נחיים

לחזק 9 ובאמן 2 בשיטה "ולשומים לפעל הגיות" -פגי הלו יהו הבפסה מאה "מאם" המפרש הקחם) את כן,

על סמך 9 הנאמר לעל ומפי רוב הבינוני- יש מקום לחמון בין מסבר לחלל! (קשה למקנו חומר

לפעל. כיון נשיגת הסגלה- לבר מסה, את נלה לחשבם אומו הדרכה- מה חמה לפעל? חוק אמת על זם

סך- האם הנו הנך מסוק כדי לחשב הדרגה? לבי: מר שמעון- הוא נמן להפיל את סדות המסקה

לדבא הדבר? הנא הסדרה יכלה לשים מקור לפעל? הנם קשה לחנו חבר נעבר הקבר יגר?

אם כן, אלו סדרת מחל בסבא יכלה לשים מקור חיה חזקו לשם הדבר הבן- הדבר בחלל?

1) לפי: בשר הסבגיה- רק סדרת מחל הנפסת מחבר בין הנעבר לקודבן אל לחקור הפרה. לא 9 סדות

מחל בסבא אם כך לפי בשר בו- לו נמן לחשב את מה, שם אין מן חבר שמלבד את הדבר הבעי.

אך לבי מר שמעון- מחל, נמן לחר שיש בין הסר לחקור הפרה- הדבר לם כן נמן! מאיר- לפי נסה כי

בם הדומה שבין המסקה לו הקר מבחוק כדי לחשב הדבר. 2) לפי בשר הבלר- גאורה הדבא- 9

הבדר בסבא יכלה לשים מקור חבר לפעל. לם הבר נמן לחשב בם את מבר ובם את מר שמעון.

הבלר גם כי 9 הבר לפעל בסבא כל שבדים, מחוה הבדר סלחנה ש המחוקן לפיר בפן הבדרא

נסב. המקבר יש חבר- שנה חבר לחלל ובפן הבדרא לא לעוגה! 3) לפי בשר המלה- הן סדות

רבנים שהבדרה יש בסבא הגאונות, גם שים מקור הבר. ש כאן הסר הנינו הבר. לבי: מה-

בישאל הבקר, אם לא הם הנמר סדה כן, הנם הנו בדל לחיות חיים נורמאלים ומפחמן? הנשובה בקבר

לפיך ובנו שם, לם אין בסבר הגאונות לו יהה נמן לחשב. לבי: מר שמעון- גם לא

הבר הנמר סדות המסקה- הנם הגאונות ש' הבר בסבא? כאן הבקר מובסבא יגר,

לפיך לא מלבא- מחל, נמן לחר שבם, אם ישן גאונה בבסבא רבנא (מה), לם בוד הבך לחיות מבם

בדוק גאונה- לחיות חיי הנחמן. מאיר- אם אבר אבינו לא בובה הבבבר, הבר לחר שהבדר סדות

המסקה יש בסבא הגאונות מבם. אלא הבקרה (מבם חבר מקום), כי הם הבישר המקבא

הנו שלו 9 סדות מה 9 בשבר בלבד לשים כמים בהבשר (פיי ויקמן ומאיר), ובם לא בוה אמת על בם הבר.

הדור שבם יש את הבר הנפשי- נכון לחשב אפי 9 הגאורה. גאורה אל נשבנה על 2 גאורות ש

אמיתי Z - המקרה כאן, ישנם אישה ו שמעון בצד אחד לעומת שניהם מול הבוכטמן - נראה כי שמעון יכל כי בוכטמן "נותן לעשות מעשה מסוכן", ולכן נקבע 6 אחרים נמנעים את מש"ג. אם כן, הרי מאחר מעבר ל 3 בלבד הינו מאבד שעניים המקרה כאן נראה כי מדובר בטעות (הבעיה לא נחוץ המונים), ומדובר בטעות המתחל (שגוקה) לעומת מעשה (שוחד) (כמו מר ויצמן - הבנע ששגקו). הסיבה המרכזית שלגבי כאן - מדובר בטעות המתחל ומומר בשאלה 2, המתחל יש דרך הנבדק לפעל. כאן נשאלת הסיבה - הוא ל בלב לא שום חובה לפעל? מה החובה לפעל ל שמעון, לפי גישת פלר - כשמדובר במיעוט המתחל לא קרוב חובה לפעל, ולכן הסקר שיש לי את הטור הנפשי ל מיעוט (כאור יש - מוסמא), המיעוט המתחל שואב את החובה מתפקיד הסקרים (עמיתי השוחד מפי ל בלב לחוקן, שעמן שמדיינת הבוקן). את כל לפי בסיס לי - נראה שעמן לחשוב את שמעון לפי עמיתו, שכן לא קרוב לחובה לפעל! (ראוי גם תלוי הכיוון כי הסיר פתיאוקה, ולסיכום מנע סיר הרעים ל והקוך דור - שם חוב מדובר בשגוקה שהוא מיעוט המתחל לעומת שוחד. השבט כהן - לא קרוב לחובה לפעל!). יש את הנו ל הקמ"ל - שהרעים מלך בסיר ויצמן, לפיה הנשיא יש לחובה לפעל, ובשלב הנשי יש לחוכה שהחובה מעבר תיקה. אבל אין הנוסח שמושג לי חובה מכח ל בלב, אך הוא הינו תיקה מעבר? אחר עמן לומר שכן, עמן אין לנתן חובה מהקין הלבר פלני הל והומר) ולפי שהחובה תיקה, מאיך, החובה המקרה כאן, לא נעשה מהשרבלין הנשא לעומת הכנה/עקומין בהאופן מהחקין, לכן יחוד אלי דשד יבר לעשה כאן. 3) סמא"ל - חשק - יש מקרים בהם לא קרוב חובה לפעל, גם כשהמקרה דשד מאוד, הדבר שלה מה שדרוש קרוב לעשה. פי' זה כ מחר, ברור ששמעון הוא קרוב לעשה משהו לכן נעמן לומר אלי שאין דרך לעקור את החובה. מאיך - לא מדובר במקרה דשד (כמו לגבי פיר אלעזר ופיר אבהמה שם דובר על מקרי אלימה). אם כן, גם לפי הנשין הנשבה לא ברורה לגמרי, אך עדיין בכל שמקרה הסבורה לנו יחיא - שוחד, יחוד דשד לא בגישה לי.

~~* אישלא השקלה מהבאה אלי נעמן לעשה~~

יש מקום לומר שלא מדובר כאן בשאלת המתחל:

כיצד יש 2 שבט ל שגוקה ← 1) רשד משיוד - אדם עומד מחלל ונעמן לקבוים לתנחש

2) שגוקה המסודרת אל הלב חשיב לעשה מעשה

כוכב/עור גוקן 39 (יעשה לעמא מחל"), אין מנעה לחכנס את שיבול לעמלל, לעניין השגוקה - ולא גלוי אם שגוקה ש שמעון סגרה לבוכטמן את ההתנה (אולם כי נראה שלא כה הסדר - אלא כה בעוד מעט לא מעל). אם בעוד לך המשך הכיוון ש מעל - לעמ המקרה לא קרוב חובה לפעל שכן שגוקה מסודרת לא שונה ממעשה.

נמצא כאן, נראה כי מדובר בהבטחה תלוית ובעמוד השאלה האם עלינו כאן.

לסיכום הסעיף היה:

אם לך לא בטוח סלון עגן יחיד לדרשה אלו מסיק, שכן סומך אין קרישה אחרת חיצונית לפסל.
אם לעומת בטוח קרמיקה וחשיון ונשארה גהות פחות קרוב, ויכלה לבא לטון-אסור.
טעם הדעות אלו קרמיקה גהות - הוא החומר אין תלות מפיק הקניה על ווסר בין הנשם
עצומן, ואילו חסון - הוא מיצור מאוד קשה אלו קרוש חומר לפסל. אחרי כ בבדל לבא
חשיון, אז 6 סדות מבלי יכלה לשנות מסיס לדרשה, ולכן לדיר אחרון הוא סדרה אלו כן
יכלה.

* מפר ימיני, נקיון הבשרה שנעקר גדולה "מדלה מקומו" לאמיתי הדקדוק. שם נשאר אחרונה בין
עין סייני (נדב) לבין עגן אשי, כיוצר עין סייני סבי ס' 34 בין, גהיר לא נפקא לפ זה. אם עוד
שנעקר מר עין סייני, אכן לפ יחיד נגן לדרשה את שנאמן מדיקדק מקומו ש סדרה
חשוב. אך לעניין מיצור הבשרה הוסר - שכן סמנה מפר ימיני, יש הבל כיוצר
הקבסי לבחינת הסדרה.

30

שאלה 3 ←

ריידלס ופנס טוענים כי אין על אחדות בין מעשה לחוקי מהותית מוסרית (פוראי ודת בעשרה לשאלה הראשונה).

הרידלס טוען כי ההתנגדות בין הטענה הסיבתית לעקרונות מקושרת על מושר על כן הינה שגויה. (ב מקרי הקיצון של סמג ושל גונס) - אין הכל מושר מקודם ולכן אין הכל מיסוד הסיבתי והנפש. לשון הטענה המיוחדת לאחדות היא הגבלת של המחקר - כי אם המחקר יכחיש ב הבאן לחקיקה - הוא פשוט יחיים את האיבחנה המהקיומית והמחקר לא מסוגל מכך.

סוד אמן ריידלס כ"הנימוקים לטור על הטענה מהמשה מדים ענוקים לטור על הטענה המחקל". אם כן, סבר ריידלס אין מקור לאחדות (מהחונה מוסרית), מעשה = מחקלן ועל כן לא קיים לשון חובה לפעל.

כפי שקיימנו בשאלה 1, יש מקומות הטענה על בושה כן, מיומה מקומות של הטרקה על כך שהנימוקים לטור הטענה לא מדים לנימוקים של הטענה המחקל, שכן אם לא הוה אסור על הטענה המחקל - הוה שכן סדין הו שהרים, לעומת כאן, אם לא היה אסור על הטענה המעשה - הינו חיים הפתח ומבנה.

ריידלס טוען כי ההבדל היחיד בין מעשה לחוקי הוא כמוני.

המעשה - רק מה גונבת מעטה הוי מהבאות לחוה.

המחקל - מרבית הפעמים הוי בזרמות לחוה.

ועל כן, אין מקום לאחדות מוסרית בין השניים, מעשה = מחקלן, ואין צורך לחזור מקור חובה הדיוני.

גם פה כאמור יש מיקומה הטענה, שקשה לי שהיו ההבדל פעולה שהיו בזרמות לחוה ובמת קרוקיו פה שבמה - ההשפ הזה יחד יחד, והבדל הוא לא רק כמוני אלא גם סמני.

לא מבורר. כפי שכתבת בשאלה 1 לפי ריידלס ופנס אין על מה שיש בהבדל מעשה ומחקל יתכן שמה יבדו שוב לדון לפי הבדל משמעותי בשל הפלילה שתבדיל בין בשל בעיית הדמיון.

13

שאלה 4 ב

סמיכות הנמצאת בין סמיכות לחברתה, עלולה גם היא להקשות על סמיכות מהן סמיכות – כמו למשל הבורח מישמאות חומרת, וסמיכות המעלה.

מחד, שני סוגי סמיכות אלו – הן סמיכות מחלק סמיכות לכן אין מקום לבלבול בין השניים לעניין הדיוק בהלכות הדרוש לפסול המחלל.

יחד עם זאת, יש מקום לטעון לומר כי בסמיכות הנמצאת, הדיוק לחלוטין חומרה לפסול קל יותר מאשר בסמיכות לחלוטין. הסיבה לכך לחלוטין – שבסמיכות לחלוטין, הנמצאת שמופיעה לחלוטין לא יכולה לבוא לידי ביטוי הסלי הפרט והספק. בעוד שבמקרה הנדון מדובר בקבוצה שבה אנשים שנולדו בזמן או אף לפני אך אחד מהם בגלל החלוטה המאוחרת ואילו השני לא.

אם הסמיכות היו סמיכות לחלוטין – יתכן שהאומר כך נעשה לשון כוונה והתשלה לבלבל בשפה בעקבות סיום המשפט, אבל כדי לדון סדינים יתר מקום יתר עם הסתמכות נחמיר בדרישת ההתרשמות, ונקבע חומרה חיזונית לפסול.

בסמיכות הנמצאת – סיום המשפט בחלק משמעי לחלוטין מקום הנתה שאינו יכולים אינטונציות בעלי קצת, ואינו מוחרים בדרך מושלמת (כפי מה שמשמע כדי לפסול, לכן כשר אפשר בהחר להתנהג הנמצאת שבלבד הנמצאת מחלוקת סמיכה מסוימת (כמו המעלה), טוען, דיוקו יש מקום לנקל בהרישה, ואני לא לחלש מקור חומרה חיזוני.

כמו לגבי הפסד מה? ? סיבה – שם תלוי שמות אם הוא מעלה, חלש המעלה על הנו. כמו שם כאן הרחבה מבצעת שאל בעצם הסדרן החוקים, אך נמן לומר שיש לומר בה מסן שיוקל מאוד ש המחוקק לחתמר לא אלה שסומכים על סמיכות הנמצאת.

אומתנו לחדינה מקבל כי ש בוחלים – מהעבר לשמנים שונים (מחמת/גלל וכו'), נמן לומר בעקבות הסנשה והחלטה הפסד שנים ש בדיוק מות בהשגה. הפסד בוחרים ואילו כן הפסד מה? ? חסן בעצם – הרי שבוחלים מסת מחלה כשר אנשים כשו פעמי לסדר אפן מסוים, נמן לומר הכך מסן אישור לך שבוחלים מחשב הנשמה לפי הנמצאת, וסמיכות חלקה כשר יש סמן לך שהיו אלי נסיה מנך קלת ראש/ גלל, בוחלים יקל את סדר, ויקבע הרישה מחמירה יתר לעניין מקור החומרה לפסל סמיכות מחלל.

בראיה הזו שבלבד הנמצאת יש הבדלים בדרך בדיקת הדברים אם אין לו בלבד בעקבות לבטל. ראוי בדיון בשורה של מילים.

03-5604070 .טל